

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Het grote belang van de

Opstanding

Een Paasprediking naar aanleiding van 1 Korinthe 15 vers 12-19:

- *“Als nu van Christus gepredikt wordt dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe kunnen sommigen onder u dan zeggen dat er geen opstanding van de doden is? En als er geen opstanding van de doden is, dan is Christus ook niet opgewekt. En als Christus niet is opgewekt, dan is onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof. En dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn. **Wij hebben namelijk van God getuigd dat Hij Christus heeft opgewekt, terwijl Hij Die niet heeft opgewekt als inderdaad de doden niet opgewekt worden. Immers, als de doden niet opgewekt worden, is ook Christus niet opgewekt. En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos (sv: tevergeefs); u bent dan nog in uw zonden. Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen.”**¹*

Een prijs betaald en een macht verbroken

De opstanding van Christus is een gebeurtenis van eigenlijk nog grotere importantie dan de kruisdood van Christus. Natuurlijk is deze kruisdood van onschatbare waarde voor allen die geloven.

---

¹ Alle Bijbelteksten zijn **door mij** vermeld in de Herziene Statenvertaling / **HSV**, tenzij anders vermeld. (noot AK)

Verzoening met God bracht zij ons. En **is er een grotere daad van liefde denkbaar?** Het is dan ook geenszins mijn bedoeling om af te doen aan de waarde van deze kruisdood. Maar wel is het mij erom te doen het besef te verlevendigen dat het verlossingswerk niet “af”, niet volmaakt, zou zijn geweest zonder de opstanding. **Zonder de opstanding zou het kruiswerk vergeefs zijn geweest!** Het werk, begonnen met het kruislijden, werd beëindigd met de opstanding. De opstanding was de “finishing touch”, zonder welke het verlossingswerk eigenlijk niet zou hebben bestaan. Paulus schreef:

- *“En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos; u bent dan nog in uw zonden. Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren.”*
(1 Korinthe 15:17-18)

Van de opstanding is alle heil en zaligheid afhankelijk. Wij moeten goed begrijpen, dat er niet alleen een “prijs” betaald moest worden, maar dat er ook een **macht** verbroken moest worden! Voor de ongedaan-making, voor de verzoening van de zonde, moest een “prijs” betaald worden. Maar wat gebeurde er met het gevolg van de zonde, **de dood**? Zoals wij weten trad de dood in, in het menselijk leven, na de zondeval (zie [Genesis 3](#)). Om de macht van de dood te verbreken, was het echter niet voldoende dat de zonde verzoend werd. Het was nodig dat Christus **opstond** uit het graf! De doodsmacht moest verbroken worden, wilde

aan de mens het eeuwige leven geschonken kunnen worden. En daarvoor moest Christus, na Zijn verzoenend sterven, opstaan uit de dood.

Verzoening ontvangen wij door Jezus' sterven, het eeuwige leven door Zijn opstanding! Jezus moest opstaan uit het graf om de mens werkelijk te verlossen van het “loon der zonde”, de dood!

4

- *“Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.”* (Romeinen 6:23)

Paulus en de opstanding

Als er één overtuigd was van het grote belang en van (wat ik zou willen noemen): de doorslaggevende betekenis van Christus' opstanding, dan was het de apostel Paulus! Getuige zijn bekende uitroep in Filippenzen 3 vers 10 was “Christus kennen en de kracht van Zijn opstanding kennen” voor hem één en hetzelfde!

- *“Opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word.”*

En als er ook één was die werkelijk heeft begrepen wat de kern van de Christelijke godsdienst is – het wezenlijke ervan – dan was wederom Paulus het wel. Want toen hij vanwege zijn Christen-zijn – dat is: zijn getuige-zijn van Christus – gevangen genomen was, verklaarde hij (in de zin van: verduidelijkte hij):

- “(Paulus... riep in de Raad...) **Ik word geoordeeld over de HOOP en de OPSTANDING van de doden.**” (Handelingen 23:6b)

Daarom verwondert het ons ook niet, dat wij hem in 1 Korinthe 15 zo tekeer horen gaan tegen degenen die de dwaling verkondigen dat er geen opstanding van de doden is. In 1 Korinthe 15 vers 32 zegt Paulus zelfs dat deze dwaalleer aan de

5 Christelijke arbeid alle zin ontnemt:

- *“Als ik, naar de mens gesproken, tegen wilde dieren heb gevochten in Efeze, wat voor nut heeft dat dan voor mij, als de doden niet opgewekt worden? Laten wij dan maar eten en drinken, want morgen sterven wij.”*

Want als er geen opstanding van de doden zou zijn, zou dat betekenen dat de dood nooit helemaal tenietgedaan zou worden! Wat voor vreugde is er aan de verzoening van de zonden, als toch de volle straf (het “loon”) van de zonde gedragen moet worden? (NOOT: Wij mogen uit dit vers niet afleiden dat Paulus in de “ziele-slaap” geloofde!).

Jezus' opstanding en onze opstanding

Opmerkelijk is, dat er volgens Paulus zo'n nauwe samenhang is tussen Christus' opstanding en de opstanding van de doden – en dan in het bijzonder die van de rechtvaardige doden – aan het einde der tijden.

Laat ons even bij de door Paulus bestreden dwaalleer halt houden. Zeg niet te gauw “zulke dwaasheden hoort men gelukkig vandaag de dag niet meer (!)”, want dan vergist u zich! Deze dwaling is nog springlevend. Geloof in de opstanding van de doden betekent eigenlijk: geloven dat niet altijd alles zo zal blijven als het nu is (het axioma² van de evolutieleer, maar dan naar de toekomst toegerekend). De schier eindeloze cyclus van geboren worden en sterven, van generaties die komen en generaties die gaan, die nu al zo'n 60 eeuwen voortduurt, zal eenmaal doorbroken worden. Maar wat blijkt? Het merendeel van de Christenen gelooft wel, dat alles “eeuwig” zo zal blijven! Zelfs nu nog, in het atoomtijdperk, terwijl ongelovigen apocalyptische gebeurtenissen verwachten! Het merendeel van de Christenen gelooft niet in een letterlijke wederkomst van Christus en dus ook niet in een letterlijke opstanding van de doden! Maar toch geloven ze nog wel in de opstanding van Jezus – als men dat tenminste nog doet, want door vele theologen is deze gebeurtenis al tot “mythe” verklaard – of vieren ze althans nog “Pasen”! Paulus zegt: “Dat kan niet!” Het één staat of valt met het ander. Geen opstanding van de doden, dan is ook Christus niet opgestaan en is ons geloof ijdel en blijven wij in onze zonden. En opnieuw

---

² Axioma = Een basisbegrip dat zonder bewijs aangenomen moet worden. Of: Een niet bewezen stelling die als waarheid wordt aanvaard. (noot AK)

komt hier de buitengewone importantie van Christus' opstanding naar voren:

- *“Maar nu, **Christus is opgewekt uit de doden** en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn.”* (1 Korinthe 15:20)

Christus' opstanding werkt door

7 Maar bovendien blijkt hier, uit het verband tussen Christus' opstanding en de opstanding van de doden ten laatsten dage, wat Zijn opstanding voor ons in de praktijk betekent (het grote belang ervan). Als wij ook nog een algemene opstanding van alle in Christus ontslapenen te verwachten hebben, wil dat zeggen **dat de opstanding van Jezus Christus doorwerkt naar ons leven!** En denk nu niet dat wij daarvoor zullen moeten wachten tot de laatste bazuin weerklinkt! Neen, **nu** al mogen wij die “doorwerking” ervaren! Als Paulus uitroept: *“om hoe dan ook (sv: enigszins) te komen tot de opstanding van de doden”* (Filippenzen 3:11), heeft hij het niet over de opstanding ten laatsten dage – dat woordje “enigszins” zou dan als een uiting van twijfel van deze geloofsman opgevat moeten worden (!) – maar heeft hij het over zijn aardse leven.

Nog op aarde levende, mogen Gods kinderen de opstandingskracht van Jezus in hun levens al ervaren! Alles wat zich in ons leven als “de dood” openbaart, wordt door Christus' opstanding verslonden!

Zò, in een waarachtig “overwinningsleven” ³, openbaart zich het “eeuwige leven” nù al!

De uiteindelijke opstanding uit de dood zal de voltooiing van dit “verslindingswerk” zijn (vergelijk 1 Korinthe 15:54-55 ⁴), maar dat werk begint nù al in de levens van alle waarachtige kinderen Gods!

Leven in opstandingskracht, wandelen in de hemel, gedragen worden door “arendsvleugels”, dit alles is ook voor u weggelegd. Voor de dag van hédén! Dat dan niemand meer zal twijfelen aan het grote belang van de opstanding van Christus uit de dood!

H. Siliakus

Uit: Tempelbode, mei 1983

Digitaal uitgewerkt door A. Klein

---

³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De overwinnaars: over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)”. (noot AK)

⁴ 1 Korinthe 15:54-55, “En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, en dit sterfelijke zich met onsterfelijke bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: **De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?**”